ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances, le 16 avril 1985, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté du Régent du 13 juillet 1948 portant modalités d'exécution de l'arrêté royal n° 80 du 28 novembre 1939, confirmé par la loi du 16 juin 1947 et modifié par l'arrêté-loi du 28 février 1947, complétant et modifiant la loi du 5 juin 1868 relative à la liberté du travail des matières d'or et d'argent et instituant la garantie obligatoire du titre de certains ouvrages en métaux précieux", a donné le 17 avril 1985 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 16e april 1985 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het besluit van de Regent van 13 juli 1948 houdende uitvoeringsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 80 van 28 november 1939, bevestigd door de wet van 16 juni 1947 en gewijzigd door de besluitwet van 28 februari 1947, tot aanvulling en wijziging van de wet van 5 juni 1868 betreffende de vrije bewerking van goud en van zilver en houdende instelling van de verplichte waarborg van het gehalte van sommige werken uit edel metaal", heeft de 17e april 1985 het volgend advies gegeven :

PREAMBULE.

A la fin de l'alinéa 2, il y a lieu d'écrire : "..., confirmé par la loi du 16 juin 1947, notamment l'article 9, modifié par l'arrêté-loi du 28 février 1947;".

DISPOSITIF.

Article 1er.

Selon un arrêt rendu le 22 juin 1982 par la Cour de justice des Communautés européennes (1), "l'article 30 du Traité (instituant la Communauté économique européenne) ne s'oppose pas à ce qu'un Etat membre applique une réglementation nationale prohibant la mise en vente des ouvrages en métal argenté non revêtus de poinçon répondant aux exigences de cette réglementation, à des ouvrages de ce type importés d'un Etat membre dans lequel ils ont été légalement commercialisés, pour autant que ces ouvrages n'ont pas fait l'objet, conformément à la législation de l'Etat membre d'exportation, d'un poinçonnage ayant un contenu informatif équivalent à celui des poinçons prescrits par la réglementation de l'Etat membre d'importation et compréhensible pour le consommateur de cet Etat. Les appréciations de fait nécessaires en vue d'établir l'existence ou non d'une telle équivalence sont à porter par le juge national, compte tenu des éléments d'interprétation spécifiés par la Cour".

.../...

---

(1) Cour de justice des Communautés européennes, Recueil de la jurisprudence de la Cour, année 1982, pages 2349 et suivantes, spécialement pages 2362-2363.

Le principe dégagé par cet arrêt est rappelé à l'article 21, § 1er, alinéa 2, et § 2, alinéa 2, en projet.

Dans les alinéas 3 de ces deux paragraphes, le Gouvernement définit les critères de l'équivalence du contenu informatif des poinçons.

Dans le bref délai qui lui a été imparti, le Conseil d'Etat n'a pas pu vérifier si, en retenant ces critères, le Gouvernement n'a pas adopté une conception trop étroite de la notion d'équivalence et si, par exemple, un titre exprimé en carats ne pourrait pas, s'il est admis dans son pays d'origine, être considéré comme étant équivalent à un titre exprimé en millièmes.

+

Le projet appelle, en outre, les observations de forme suivantes :

Dans l'intitulé du projet, dans l'alinéa 3 du préambule et dans la phrase liminaire de l'article 1er, l'arrêté du Régent du 13 juillet 1948 est cité comme il se doit avec son intitulé d'origine. Cet intitulé est toutefois exagérément long.

Pour alléger à l'avenir ces citations, il s'indiquerait de prévoir dans un article 1er du projet le remplacement de cet intitulé par un intitulé plus court et plus synthétique, par exemple "arrêté du Régent relatif aux ouvrages en métaux précieux".

.../...

L'usage recommande de consacrer un article distinct pour chacun des articles à modifier. Il s'indiquerait dès lors de transformer les trois paragraphes de l'article 1er du projet en trois articles.

Dans l'article 21, § 1er, en projet, l'usage recommande d'utiliser, à l'alinéa 2 et à l'alinéa 3, l'indicatif présent et non le futur.

A l'alinéa 3, mieux vaudrait utiliser une subdivision en 1°, 2° et 3°, et faire de la seconde proposition du 3° un alinéa 4 commençant par les mots : "L'importateur doit, ...".

La même remarque vaut pour le paragraphe 2, alinéa 3, et pour la seconde proposition du 2°.

A l'article 21, § 1er, alinéas 1er et 2, en projet, il y aurait lieu d'écrire pour plus de précision :

"... pour autant qu'ils soient revêtus des poinçons de contrôle de l'Etat étranger valables pour le commerce intérieur dans leur pays d'origine.

Toutefois, les ouvrages importés en provenance d'un Etat membre de la Communauté économique européenne sont également admis à la vente ...".

A l'article 21, § 2, alinéa 2, en projet, la même modification pourrait être apportée :

"... sont également admis ...".

AANHEF.

Aan het slot van het tweede lid schrijve men : "..., bevestigd bij de wet van 16 juni 1947, inzonderheid op artikel 9, gewijzigd bij de besluitwet van 28 februari 1947;".

BEPALEND GEDEELTE.

Artikel 1.

Volgens een op 22 juni 1982 door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gewezen arrest (1) "verzet artikel 30 van het Verdrag (tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap) er zich niet tegen dat een Lid-Staat een nationale regeling welke de verkoop van verzilverde voorwerpen zonder een aan de eisen van die regeling beantwoordend stempelmerk verbiedt, toepast op dit soort voorwerpen die zijn ingevoerd uit een ander Lid-Staat waar zij rechtmatig in het verkeer zijn gebracht, voor zover die voorwerpen niet overeenkomstig de wetgeving van de Lid-Staat van uitvoer zijn voorzien van een stempelmerk dat informatie verschaft die gelijkwaardig is aan de door de regeling van de Lid-Staat van invoer voorgeschreven stempelmerken, en begrijpelijk is voor de consument van die Staat. De feitelijke beoordeling die noodzakelijk is om vast te stellen of er al dan niet van gelijkwaardigheid sprake is, behoort tot de taak van de nationale rechter, die daarbij de door het Hof gespecifieerde uitleggingsgegevens in aanmerking zal nemen".

.../...

---

(1) Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, Jurisprudentie van het Hof van Justitie, jaar 1982, bladzijden 2349 en volgende, in het bijzonder de bladzijden 2362-2363.

Het beginsel dat uit dit arrest naar voren treedt, wordt in herinnering gebracht in het ontworpen artikel 21, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid.

In het derde lid van die twee paragrafen stelt de Regering de maatstaven vast voor de gelijkwaardigheid van de informatieve inhoud van de stempels.

Binnen de hem toegemeten korte termijn heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of de Regering door die maatstaven in aanmerking te nemen, het begrip gelijkwaardigheid niet te eng heeft opgevat en of, bijvoorbeeld, een in karaat uitgedrukt gehalte, ingeval het in zijn land van herkomst wordt aanvaard, niet zou kunnen worden geacht gelijkwaardig te zijn aan een in duizendsten uitgedrukt gehalte.

+

Bij het ontwerp zijn bovendien de volgende opmerkingen te maken :

In het opschrift van het ontwerp, in het derde lid van de aanhef en in de inleidende volzin van artikel 1, wordt het besluit van de Regent van 13 juli 1948, zoals dat hoort, aangehaald met zijn oorspronkelijk opschrift. Dat opschrift is evenwel buitensporig lang.

Om die aanhalingen voortaan te vereenvoudigen zou het geraden zijn in een artikel 1 van het ontwerp dat opschrift te vervangen door een korter en bevattelijker opschrift, bijvoorbeeld : "besluit van de Regent betreffende de werken uit edel metaal".

.../...

Het gebruik wil dat aan elk van de te wijzigen artikelen een afzonderlijk artikel wordt gewijd. De drie paragrafen van artikel 1 van het ontwerp zouden derhalve moeten worden omgevormd tot drie artikelen.

Het gebruik wil ook dat in de Franse tekst van het ontworpen artikel 21, § 1, tweede en derde lid, de tegenwoordige en niet de toekomende tijd wordt gebezigd.

Het derde lid zou beter onderverdeeld worden in 1°, 2° en 3°, en het tweede zinsdeel van de tekst onder 3° zou beter een vierde lid worden, beginnend met de woorden : "De invoerder moet, ...".

Dezelfde opmerking geldt voor paragraaf 2, derde lid, en het tweede zinsdeel van de tekst onder 2°.

In het ontworpen artikel 21, § 1, eerste en tweede lid, zou nauwkeurigheidshalve moeten worden geschreven :

"... voor zover zij bekleed zijn met de controlemerken van de vreemde Staat die voor de binnenlandse handel in hun land van herkomst gelden.

De ingevoerde werken afkomstig uit een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap mogen evenwel ook in België worden verkocht ...".

In het ontworpen artikel 21, § 2, tweede lid, zou dezelfde wijziging kunnen worden aangebracht :

"... mogen evenwel ook in België ...".

La chambre était composée de

Messieurs : J. LIGOT, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

A. VANWELKENHUYZEN, conseillers d'Etat,
P. FINCOEUR, staatsraden,

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier,
Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. A. VANWELKENHUYZEN.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. A. VANWELKENHUYZEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, eerste auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

M. VAN GERREWEY. J. LIGOT.